

Sygn. akt IV CNP 70/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi powodów
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w T.
z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt VIII Ca (...),
w sprawie z powództwa R. P. i A. K. P.
(poprzednio P.)
przeciwko Gminie Miasta G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 maja 2017 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wniesiona przez powodów skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 25 czerwca 2014 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarżący nie uprawdopodobnili wyrządzenia im szkody spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego skarga dotyczy. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać stwierdzenia, że wyrządzona szkoda polega na pozbawieniu powodów możliwości uzyskania od pozwanej odszkodowania w kwocie 50.000 zł. Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wskazania jej rodzaju i rozmiaru oraz czasu powstania, a także przedstawienie dowodów uwiarygadniających to oświadczenie. Samo twierdzenie o zaistnieniu szkody we wskazanej postaci, tj. pozbawienia możliwości uzyskania odszkodowania, nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7 - 8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący ograniczyli się tylko do stwierdzenia, że brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, a nadto że wniesienie skargi kasacyjnej byłoby niecelowe i skazane na niepowodzenie co do przyjęcia jej do rozpoznania. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7 - 8, poz. 140).

Ponadto, obowiązku skorzystania z przysługującego stronie środka prawnego, m.in. skargi kasacyjnej, nie wyłącza subiektywne przekonanie skarżącego, że środek ten nie odniósłby zamierzonego skutku (zob. postanowienie SN z dnia 3 lutego 2012 r.; I BU 9/11, niepubl.; postanowienie SN z dnia 10 maja 2013 r., IV CNP 6/13, niepubl.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.